Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Trăiască 1 Iunie Ziua Internațională a Copilului!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII * nr. 44 (500) miercuri 30 mai 1956 * 4 pag. 15 bani

Dragi copii,

Nu v-am scris pînă astăzi nici o scrisoare. M-am deprins să stau de vorbă cu voi fie prin poezii, fie la consfătuiri. De aceea încerc acum să vă închipui în fața mea, cu creștetele voastre bălaie, castanii sau întunecate, cu ochii sclipitori și neastîmpărați, șezînd în bănci sau pe un scaun acasă, cu o carte în mînă, alergînd prin vreun parc proaspăt înverzit, bătînd mingea, urmărind un film — pe voi, fete și băieți, copii de pretutindeni ai țării mele!

Astăzi e ziua voastră. Nu vă pot felicita pe fiecare în parte pentru că sînteți mulți, spre bucuria noastră, a celor care vă iubim și ne îngrijim de voi să creșteți mari și puternici, liberi și demni.

De aceea nu pot decît să vă felicit pe toți împreună și să vă doresc din adîncul inimii spor la învățătură, elan și reușită în cele ce întreprindeți, bucurii, cît mai multe bucurii pe drumul vieții.

Fericirea e o floare rară și scumpă care nu se culege ușor. Dar, de sute de mii de ani, oameni curajoși și luminați au luptat pentru ca floarea aceasta s-o aibă cît mai mulți.

Căutați să fiți vrednici de această luptă, priviți cu încredere viitorul, iubiți viața și slujiți-o spre binele vostru și al celor din jur.

Ca unul din scriitorii care se simte deosebit de legat de voi, vă făgăduiesc că, de acum încolo, vă voi fi prietenă, voi încerca să scriu cărți care să vă intereseze și să vă miște, mă voi gîndi la voi — și nu numai la voi, ci la toți copiii buni ai căror viitor îmi e nespus de scump.

Trăiască 1 Iunie, ziua voastră, copii!

Nina Cassian

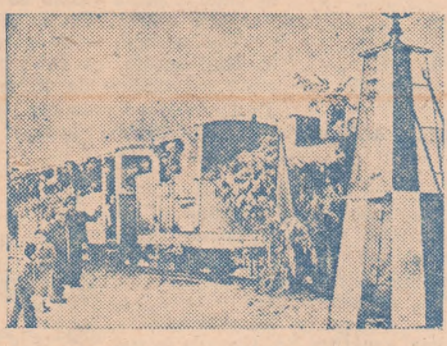
La cămin au venit pionierii. Foto: Gr. PREPELIȚA

Vorbesc faptele

● Copiilor patriei le e dragă lumina cărții. Fiecare din ei are cîte un vis: să fie chimist, să fie tehnician, navigator, profesor, zoolog. Pașii dintîi către doritul țel trec prin „anii de ucenicie“ ai școlii elementare. Și copiii pot face acești pași, fără grijă: în orașele și satele patriei se înalță mereu alte și alte școli noi. Numărul școlilor elementare existente azi a crescut cu 2.900 de unități față de numărul școlilor din 1938. Numai în ultimii ani s-au construit 2.350 de săli noi de clasă și pînă în 1961 se vor mai construi încă 1.200. Pentru minoritățile naționale din țara noastră funcționează 3.200 de școli elementare de 7 ani și medii.

● După strădania unui an de învățătură, pionierii și școlarii patriei se bucură de bine meritata și plăcuta odihnă a verii, sus în aerul curat al Carpaților, ori pe plajele însorite ale Mării Negre. Intre anii 1951—55, peste 500.000 de copii au fost trimiși, prin sindicate, la odihnă și cură în stațiunile balneo-climaterice.

● 27.032.535 de volume! Cîte zeci și zeci de încăperi ți-ar trebui ca să alcătuiești o bibliotecă pentru ele... Numărul acesta uriaș de cărți a fost tipărit pentru copii, între anii 1951—55, de către Editura Tineretului.

● La cele 18 teatre de păpuși existente în orașele din țară, numărul spectatorilor în stagiunea 1954—55 a fost de peste un milion și jumătate.

● Cei mai mici cetățeni ai patriei, copiii de vîrstă preșcolară, se bucură de o grijă deosebită. In timp ce părinții lor sînt la lucru, nu le lipsește ocrotirea caldă, joaca, veselia, hrana bună. Numărul creșelor a crescut față de 1948 cu 527,5%, iar al căminelor de zi — cu 658,9%.

O mișcare a manivelei și linia a fost schimbată. Trenul pionierilor din Craiova, dăruit copiilor în preajma lui 1 Iunie, poate intra în stație.

Spre parcul PRIETENIEI

Spre Parcul Prieteniei
Pornim în zori de zi!
Poftim, cu noi să vie,
Oricare din copii!

Drept carte de intrare
Avem în chip firesc,
O glumă și-o urare
Și-un cînt prietenesc

Copii din larga lume,
Cu rosturi de solie,
S-or aduna anume
Să lege prietenie!

Hai, Parcul nu-i departe,
Porniți, băieți și fete!
Dați iute de o parte
O... pagin-a gazetei!

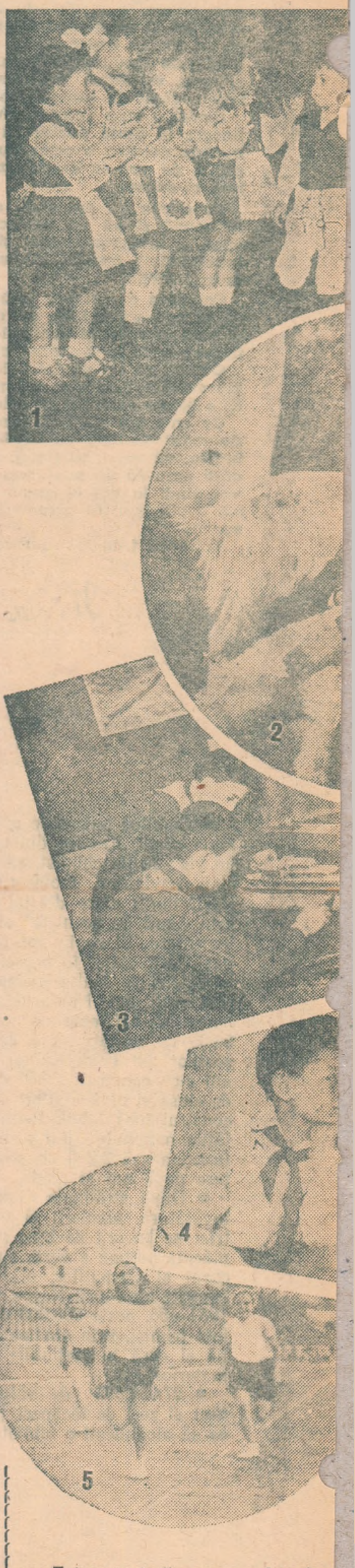
PARCUL PRIE

Dragi oaspeți, bine ați venit în Parcul Prieteniei!

Pe alei, la umbra arborilor, vă veți stringe prieteni din copiilor.

Vă puteți plimba, puteți să vizitați expoziția de fotografii radio-transmisiunea anume pentru voi. Caruselul se află ceva m concursurile.

Dar, ce să mai lungim vorba! Intrați copii în parc...

Aici postul nostru de radio

Atențiune, aici postul de radio din Parcul Prieteniei! Bun găsit, prieteni! Dăm acum legătura cu studiourile noastre. Astăzi vă transmitem, dragi ascultători, un jurnal de știri despre prietenii noștri de peste hotare.

UNGARIA: In Republica Populară Ungară se pregătește o mare sărbătoare. La 3 iunie se împlinesc 10 ani de la înființarea primelor detașamente de pionieri. „Pană Isteață" (corespondentul permanent al gazetei „Pajtas") a colindat prin multe unități de pionieri și a găsit nenumărate comori In Budapesta, la școala de pe str. Szighet, a găsit cel mai vechi jurnal de însemnări al primei tabere de pionieri. Cu prilejul zilei de naștere a organizației de pionieri, copiii din comuna Percesbanya i-au povestit că vor primi în dar „Casa pionierilor" din partea trustului minierilor și a fabricii de sticlă din localitate. In alte unități, pionierii pregătesc mănunchiuri mari de note bune. Alții pornesc în expedițiile organizate de gazeta „Pajtas". In ziua de 3 iunie, cînd pionierii se vor întîlni la Budapesta, vor avea ce-și povesti. Noi le urăm succes în continuarea pregătirilor pentru sărbătorirea aniversării și la examene.

FRANȚA: O mamă din Paris, aflînd de Parcul Prieteniei, ne-a povestit o istorioară emoționantă, pe care ne-a rugat să v-o spunem și vouă. Iată ce ne-a spus: „In casa în care locuiesc eu și familia mea, mai trăiesc sub același acoperămînt încă 11 familii. Aici nu există nici canalizare, nici încălzire. Adesea foamea, frigul și mizeria sînt prietenii copiilor noștri. Șobolanii umblă în cîrduri, sperie copiii și răspîndesc boli. Mica mea Joseline s-a îmbolnăvit după 48 de ore de la mutarea noastră aici. Din cei 40 de copii care locuiesc în casa noastră, 20 sînt bolnavi. Spuneți și voi, oare pot crește micuții noștri și se pot bucura ei de soare și lumină, așa cum vă bucurați voi, dragi copii din țările libere?".

ELVEȚIA: Nu de mult, a vizitat țara noastră un oaspete drag, Alice Kronenbitter din Elveția. Am rugat-o să ne împărtășească cîteva lucruri despre copiii din Elveția. „La prima vizită pe care am făcut-o la Palatul pionierilor din București, am plîns — și-a început ea istorisirea. Gîndurile mi-au zburat atunci departe, la copiii patriei mele, la fetița mea. Noi nu avem o organzație de pionieri așa ca a voastră, In orășelul meu de lîngă Basel, fetița mea este singura pionieră și ea face parte din organizația copiilor din Zürich.

POLONIA: De la prietenii voștri din Polonia ne-a sosit o veste pe care ne grăbim să v-o împărtășim. Pentru frații lor mai mici, s-au construit nenumărate creșe și grădinițe In timp ce părinții lor sînt la muncă, peste 40.000 de copii petrec ore vesele în creșe și peste 358.000 de copii — în grădinițe. Și în anul acesta, ca în fiecare an, peste o jumătate de milion de pionieri și școlari polonezi își vor petrece vacanța de vară în tabere, la munte și la mare.

CANADA: Pe școlarii din Canada îi așteaptă o mare bucurie. Cora Elsia, una dintre femeile care ne-a vizitat țara la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., ne-a împărtășit o taină și anume: cum se va întoarce în țară, se vor constitui în Canada organizații de pionieri. In orașele Montreal, Toronto și Quebec, pe pieptul celor mai meritoși școlari vor flutura primele cravate de pionieri.

Acum, dragi prieteni, închidem emisiunea noastră și vă urăm petrecere frumoasă în Parcul Prieteniei. La revedere!

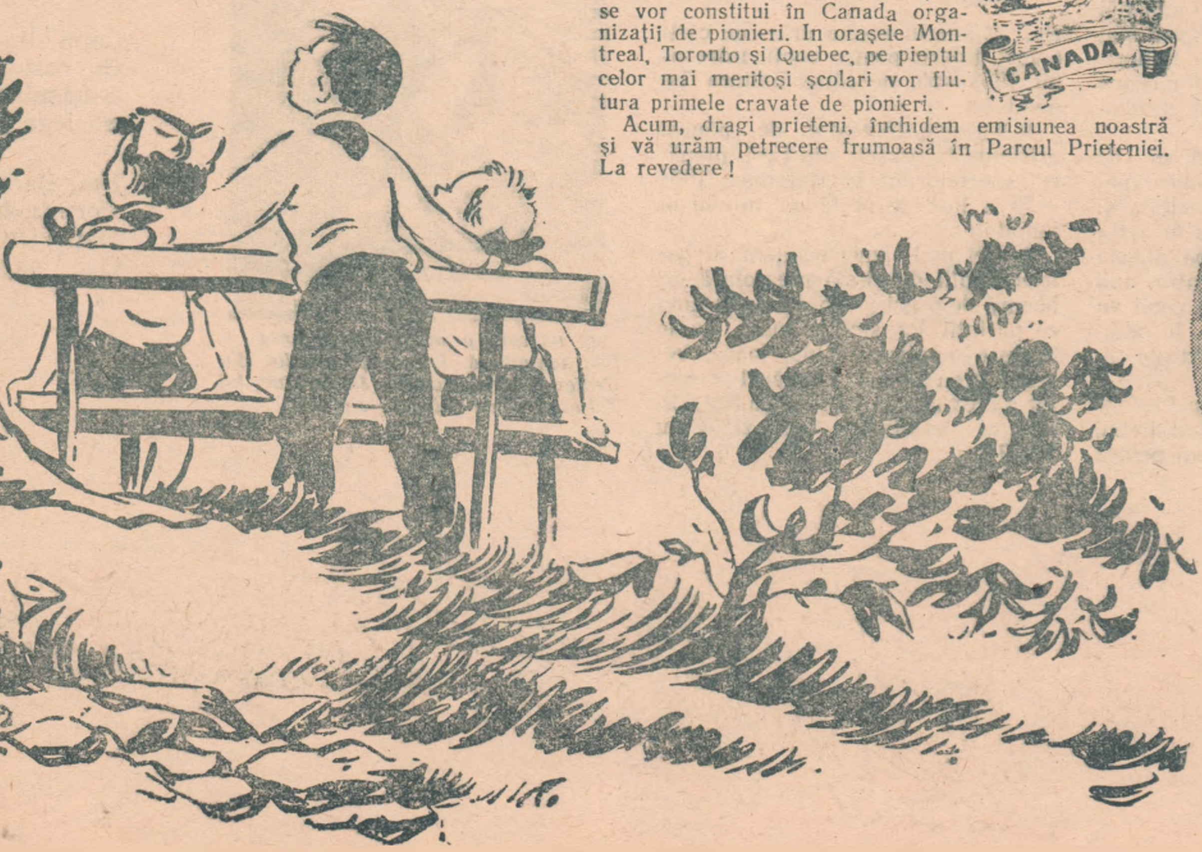

Foto reporterii ne-au adus ima gini noi din țară. Să le vedem în preună:

1. Un dans popular maghiar exe cutat de cei mai buni dansatori d la Grădinița nr. 6 din Tîrgu-Mure

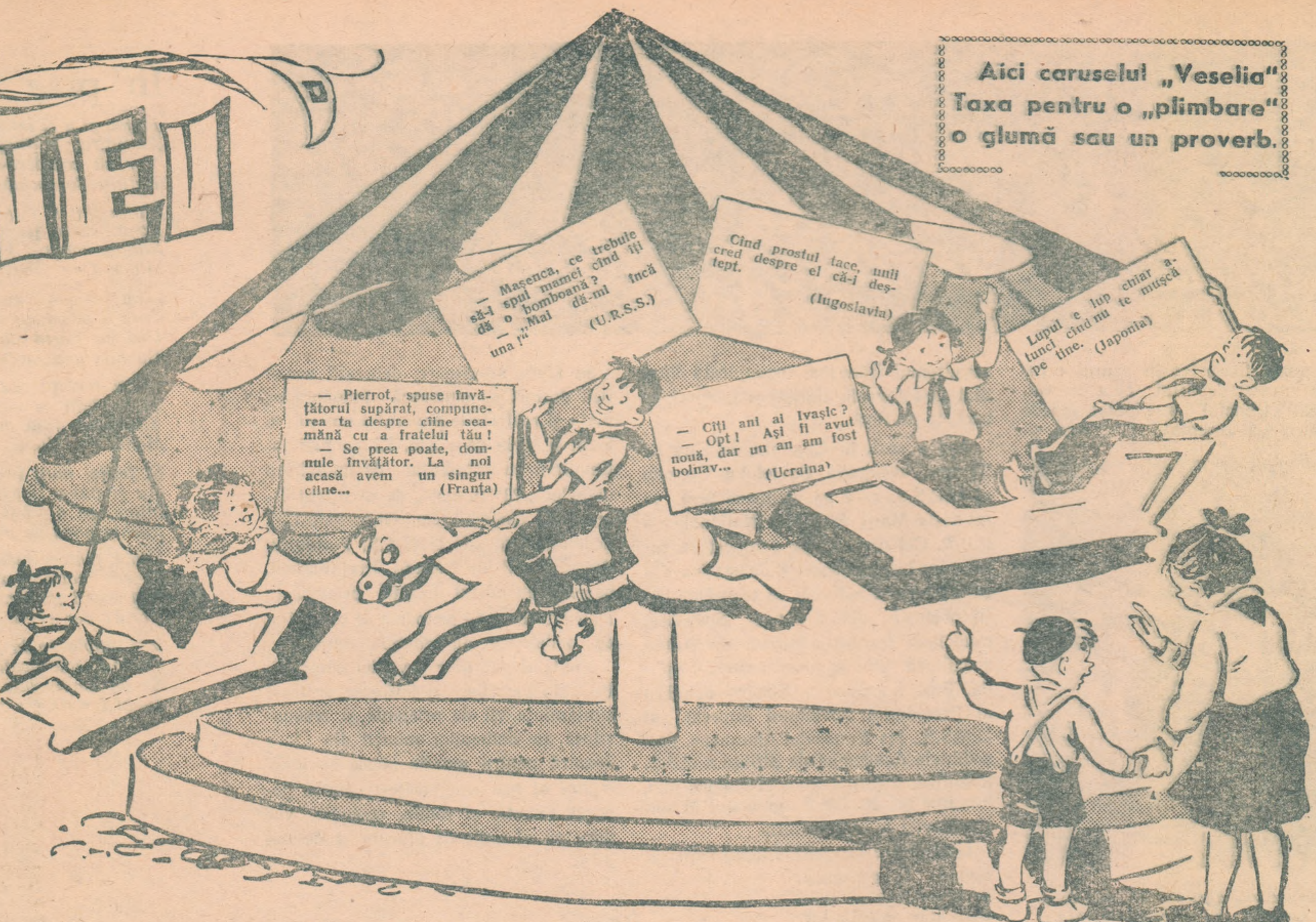
2. O fotografie de pe insula Ad

ENULEI

petrece împreună ziua

le vieții", să ascultați
ește nu lipsesc nici

Aici caruselul „Veselia"
Taxa pentru o „plimbare"
o glumă sau un proverb.

Copiii piramidelor

Ca orice călător prin țara egipteană am fost și eu să admir piramidele, aceste mărețe monumente, mărturii de iscusime a minții și tărie a brațului omenesc. Am văzut cele trei piramide din apropierea orașului Cairo, capitala Egiptului. Cea mai tînără dintre ele a trecut de 30 de veacuri, cît despre cea mai bătrînă ce să mai vorbim!

Era spre seară cînd am ajuns în apropierea piramidelor. Nu știu cît a trecut pînă ce am izbutit să-mi desprind privirea de pe ele. Erau atît de... dar nu despre asta vreau să vă vorbesc.

Așa, dar, într-un tîrziu, mi-am deslipit totuși ochii de pe pereții de piatră albă-vineție. Și, rotindu-mi privirea în jur, nu mică mi-a fost surprinderea cînd am văzut un grup de vreo 20-30 de copii, arși de soare și îmbrăcați în caftane lungi pînă la călcîie, cum poartă arabii, purtînd pe umeri un fel de mături.

Văzîndu-mi privirea mirată, călăuza mea zîmbi și-mi spuse:

— Ăștia sînt copiii piramidelor.

— Copiii piramidelor?

— Așa i-am poreclit noi. Nu departe de aici e un sătuleț ai cărui locuitori au ca îndeletnicire păstrarea în bună stare a piramidelor. Ei bine, copiii le dau și ei o mînă de ajutor. Uitați-vă!

Urmărind direcția pe care mi-o arăta degetul lui întins, văzui cum copiii se cățărau încet pe cea mai mare dintre piramide, cea a faraonului Keops. Pe măsură ce se urcau, ei curățau cu măturile toate crăpăturile și găurile făcute de scurgerea vremii în trupul piramidei. Pe sub măturicile mînuite cu îndemînare, se cernea o ploaie măruntă de nisip.

— Nisipul este cel mai aprig dușman al piramidelor, spuse călăuza mea. El le roade, le tocește, le mănîncă, așa cum cariul mănîncă arborele.

...In timp ce mă înapoiam încet spre Cairo, am întors de cîteva ori capul. Ca niște furnici neobosite, copiii se cățărau pe piramidă mai sus, tot mai sus. Departe, dincolo de întinderile necuprinse ale deșertului, apunea un soare roșu-portocaliu.

V-am povestit toate acestea ca să nu vă mirați de ce astăzi, de 1 Iunie, gîndurile mele se îndreaptă și spre „copiii piramidelor", spre micii paznici grijulii ai marilor comori ale trecutului, de preț nu numai pentru egipteni, ci pentru întreaga omenire.

N. MINEI

Un concurs...

Iată acum un concurs de picturi și desene organizat de Asociația „Copiii noștri" din Iugoslavia. La concurs pot participa copii între 5 și 16 ani, din toate țările lumii.

Condițiile sînt următoarele: fără ajutorul părinților, al profesorilor și, în general, al celor mari, copiii trebuie să execute un desen despre viața lor de acasă, în mijlocul familiei. Pot fi desenați părinții, frații, petrecerile din familie. Se poate de asemenea desena casa părintească, grădina, grajdul, animalele de pe lîngă casă.

Se trimit cel mult 5 desene de fiecare copil. Fiecare lucrare va avea scris pe verso: numele și pronumele trimițătorului, adresa în întregime, locul și data nașterii, titlul desenului, locul unde a fost executat, precum numele și pronumele învățătorului sau al profesorului.

Cele mai bune desene vor fi expuse în anul 1957 la Zagreb, la Expoziția internațională de desene și pictură ale copiilor. Premiile vor consta în medalii de aur sau de argint, diplome cataloage ale expoziției.

...Și un alt concurs

Gazeta „Der Junge Pionier" organizează un concurs internațional cu premii. Pînă acum s-au înscris la concurs copii din Bulgaria, Ungaria și Cehoslovacia. Participanților la concurs li se cere să răspundă la mai multe întrebări.

Iată întrebările pentru copiii din R.P.R.:

1. Am dori să cunoaștem cîteva episoade din viața eroilor poporului romîn.
2. Care sînt obiceiurile populare romînești în diferite anotimpuri?
3. Cum se dezvoltă industria în R.P.R.?
4. Ce ar fi mai interesant de văzut pentru un copil care s-ar plimba prin București?
5. Au fost vreodată pionieri romîni în străinătate?
6. Ce fac pionierii romîni în cadrul grupelor?

La răspunsuri se pot adăuga și desene, se-nțelege, legate de întrebări.

Răspunsurile se trimit la „Scînteia pionierului" cu mențiunea: „Pentru gazeta pionierilor germani".

...vie a învățat, anul a...
...a I-a. Vă dați seama
... avut cu alfabetul, cu
...!..." ! Totuși ea n-a ui-
...ișorii ei, pe care îi în-
... care ține foarte mult.
...ori mari de obiecte

...afie care n-are nevoie
...licație. Vă interesează
...re e citită cu atîta pa-
... săptămîni în balon"...
... sportivă pe unul din
...Capitalei.

Prietenă negresă,
Voi, galbene surate,
Aș vrea s-ajungă gîndu-mi
În locuri depărtate...
Frumoasă-i țara mea
Precum e însăși viața...
Îmi crește inima
Ades privindu-i fața...
Cînd spicele-i de aur
Se-apleacă spre pămînt
Și frunzele pe ramuri
Foșnesc ușor în vînt;
Cînd păsările-n crînguri
Duioase ciripesc
Și rîurile-albastre
Vechi basme povestesc;
Surori din depărtare,
Voi, prietene iubite,
Mai sînt pe lumea asta
Și alte țări slăvite.
Dar pentru fiecare,
Al patriei pămînt
e cel mai scump tezaur —
Vă scriu așa cum simt!

Elena GRIGORIU
cl. a V-a
Șc. medie de fete, nr. 16
București

Soli ai marii prietenii

Un punct încrustat în azurul cerului, un zumzet depărtat care creştea, creştea... Punctul a căpătat repede contururi, s-a apropiat, a crescut şi,

La gospodăria agricolă de stat Fundulea oaspeţii îşi notează impresiile.

peste cîteva clipe, pasărea uriaşă de oţel, pe fuselajul căreia se puteau citi iniţialele dragi C.C.C.P, a aterizat pe aerodromul Băneasa, înconjurată imediat de fotografi, ziarişti şi pionieri cu buchete de flori...

Aşa a sosit în Capitală, în ziua de 22 mai, delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S. care ne vizitează ţara la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. Cei prezenţi pe aeroport au salutat cu bucurie sosirea delegaţiei, din care fac parte activişti de seamă ai vieţii obşteşti din Uniunea Sovietică, muncitori fruntaşi, oameni de ştiinţă şi cultură. Sînt printre aceştia, de pildă, Frol Romanovici Kozlov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Isa Konoevici Ahunbaev, preşedintele Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Kirghize, Vasilii Ivanovici Golovcenko, mecanic şef de S.M.T., geologul Mihail Vasilievici Malţev şi alţii.

Unii dintre deputaţii romîni care aşteptau la aerogară se cunoşteau cu oaspeţii din recenta lor vizită în UR.S.S., aşa că bucuria întîlnirii a fost şi mai mare.

In zilele următoare, delegaţii sovietici, dornici să cunoască îndeaproape viaţa şi realizările poporului nostru, au făcut o serie de vizite. Ei au fost întîmpinaţi cu entuziasm de muncitorii uzinelor „23 August", de textiliştii fabricii de confecţii Gh. Gheorghiu-Dej, de muncitorii de la G.A.S. Fundulea, de petroliştii din Ploieşti. Pretutindeni, oaspeţii au purtat discuţii prieteneşti, s-au interesat de metodele de muncă şi de roadele lor, au schimbat daruri.

Vizita deputaţilor sovietici continuă. In toate locurile, ei întîlnesc aceleaşi simţăminte vii de prietenie şi recunoştinţă ale oamenilor muncii din ţara noastră pentru marele popor sovietic.

Soli ai prieteniei frăţeşti dintre poporul sovietic şi romîn, oaspeţii vor duce cu ei amintiri plăcute şi de neuitat.

In prag de 1 Iunie

Mama şi a ei fetiţă
Au intrat în magazin.
Vor să cumpere-o rochiţă,
Raftu-i de rochiţe plin.

Multe sînt şi minunate,
Roşii, verzi, portocalii.
Simplu unele-s lucrate,
Altele-s cu broderii.

„Hai, alege-ţi, mama spune —
Care e pe placul tău?
Cea cu flori, cea cu căpşune?
Cu nici una nu-ţi stă rău".

„Vezi rochiţa cea albastră
Şi brodată cu ciuperci? —
Zice către fata noastră
Mama. — Haide s-o încerci!".

Şi fetiţei mult îi place.
Au şi pus-o în pachet.
Mîine, ea o să-şi îmbrace
Rochia nouă de pichet.

Mîine, cîntece măiastre
Se vor înălţa în zori,
Toţi copiii ţării noastre
Daruri vor primi şi flori.

Vor umbla ca la paradă,
Ţanţoşi, îmbrăcaţi frumos,
Se va umple iute strada
De-al lor rîset sănătos.

O discuţie aprigă

Pînă la sosirea inginerului Bora Vasile, care urma să le predea lecţia practică de astăzi, băieţii din clasa a VII-a de la Şcoala din Petrila, membrii ai cercului tinerilor mineri, înfiinţat de curînd, strînşi pe coridorul din faţa clasei, se ciorovăiau, fără speranţe de împăcare.

Cel mai înfocat în vorbă se vădea Cenuşă Ion, care ţinea morţiş că, atunci cînd ei o să fie mari şi o să ajungă mineri adevăraţi, cea mai respectată meserie o să fie cea de mecanic combainier. De-aia el o ţinea una şi bună că, după ce va termina Şcoala de 7 ani, musai se va înscrie la şcoala profesională, pentru a învăţa meseria de mecanic; şi-i poftea şi pe ceilalţi să facă la fel.

— Eu nu m-am hotărît ce meserie să-mi aleg, spuse cu şovăială Crasna. Poate tot mecanic de combaină...

— Iuhasz şi cu mine ne-am hotărît... O să învăţăm lăcătuşăria. Alege-o pe asta! — îl sfătui cu seriozitate Mleziva Petru.

— Ehe! — interveni Cenuşă — lăcătuş? Păi lăcătuş poate fi oricine, pe cînd combainier...

— Da, dar să te vedem, dacă ţi se strică o piesă la combaină cine ţi-o repară? Nu vii tot la lăcătuş?...

— Şi dacă piesa nu se mai poate repara, vii la noi, la strungari, săriră, aproape într-un glas, Fülöp şi Nagy, doi prieteni nedespărţiţi, care voiau să ajungă strungari.

— Iar dacă ai un scurt circuit, gata! — dai fuga la electrician, adăugă triumfător David Iosif, care tăcuse pînă atunci şi care visa în taină să devină electrician de mină. De aceea, eu zic că, pînă la urmă, măi Crasna, de anul viitor să vii alături de mine, să învăţăm meseria de electrician

Crasna, în loc să se lămurească, se încurcase şi mai mult decît era pînă atunci

— Fă-te combainier, îi spuse Cenuşă.

— Fă-te lăcătuş — îi zumzăiau în urechi Iuhasz Adalbert şi Mleziva Petru

Din partea cealaltă, Fülöp şi Nagy îl pisau:

— Fă-te strungar.

Iar David ţinea morţiş să se facă electrician.

Ce era de făcut? Nici nu mai ştia pe cine să asculte mai întîi. Toţi trăgeau de el, argumentîndu-şi spusele Cîţiva elevi din clasele mai mici se strînseseră, curioşi, în jurul lor şi-i ascultau fără să priceapă nimic. Noroc că tocmai atunci le sosi profesorul, altfel discuţia nu s-ar mai fi terminat nici pînă azi. Şi după lecţie discuţia n-a mai continuat, fiindcă Crasna şi-a ales meseria. E cea pentru care s-a şi înfiinţat cercul tinerilor mineri...

Idmia STRAUT

SERBĂRI SPORTIVE

In cinstea Zilei Internaţionale a Copilului, Palatul pionierilor, cu sprijinul Comitetului orăşenesc U.T.M.-Bucureşti şi al secţiei de Invăţămînt a Capitalei, organizează în ziua de 1 Iunie următoarele manifestări sportive:

a). Şcoala de planorism Dudeşti-Cioplea, ora 9.

— Concursuri de zmeie şi demonstraţii de aeromodele

b) Parcul Libertăţii, ora 9.

— Concurs de navomodele şi plimbări cu bărcile pe lac.

c). Piaţa Republicii, ora 10.

— Concursuri de ciclism cu participarea pionierilor şi şcolarilor din Capitală (biciclete mari şi trei sferturi).

Cîştigătorilor la concursurile de ciclism li se vor acorda dreptul de a participa la excursiile organizate de Secţia de Invăţămînt a Capitalei, între 1—15 iunie a.c., în cele mai pitoreşti regiuni ale ţării, la alegere (Delta Dunării, Munţii Apuseni, Bicaz, Combinatul Hunedoara etc.).

Descoperirea „MESOMORFOGILOR"

— FOILETON —

Nedrepţi mai sînt cîteodată şi tovarăşii profesori! Auzi, să descoperi o nouă subclasă de animale şi, în loc de laude, să te trezeşti cu mustrări, ba şi cu nota scăzută! Asta-i o nedreptate, o nedreptate strigatoare la cer! Dar mai întîi să vedeţi cum stau lucrurile.

Odată, la o oră de geografie, în clasa a VI-a A de la Şcoala nr. 2 din Lupeni, se explica lecţia despre continentul Australiei. Continentul acesta, plin de contraste, ici pustiu arzător, colo luxurianta vegetaţie tropicală, îl atrăgea nespus pe Cămărăşan. Aşa că nu e de mirare că, la un moment dat, simţi cum banca lui se transformă uimitor de repede într-un vapor alb-strălucitor care-l duse tocmai pînă în Australia. Dar abia puse piciorul pe necunoscutul tărîm, cînd, din văzduh, pe căi nevăzute, răzbătu pînă la el o voce plină, dar foarte cunoscută, vocea profesorului său de geografie:

— In Australia trăiesc animale dintre cele mai curioase. Aşa e, de pildă, cangurul...

Aici însă vocea profesorului se pierdu în văzduh, întrucît atenţia exploratorului nostru fu atrasă de un grup de animale tare hazlii.

— Ia te uită, se minună exploratorul, ce-or mai fi şi bazaconiile astea? Dacă nu mă înşel, să ştii că-s canguri! Ia să mă apropii un pic, să văd ce au mai caracteristic...

— „...Au un fel de traistă în care îşi ţin puii timp de 8-9 luni..." auzi din nou exploratorul vocea profesorului său.

Lui Cămărăşan i se păru că vede, într-adevăr, petrecute pe după capetele animalelor un fel de traistă din acelea înflorate, făcute din ţesătură de lînă. Uimirea lui nu mai cunoscu margini.

N-apucă însă să se minuneze prea tare, căci din nou îi ajunseră la

urechi cuvintele profesorului său: „Toate aceste animale fac parte din subclasa marsupialelor".

— Da, da, îşi zise exploratorul, uite un cuvînt pe care ar trebui să-l notez. Dar stai! Cum a zis că le cheamă? Morospiale? Parcă nu aşa!... Murospole? Nu, nu, nici aşa!... De ce n-am fost oare mai atent?...

Sunetul clopoţelului făcu să dispară într-o clipă şi pustiul australian, şi întinsul ocean, şi vaporul alb-strălucitor. Cămărăşan îşi dădu seama că de fapt el nici nu s-a clintit din clasă. Pe bancă, maculatorul deschis îi stătea în faţă fără nici un rînd scris.

Sunetul clopoţelului se stinse încet în ungherele coridoarelor, dar o dată cu el pieri şi interesul lui Cămărăşan pentru aflarea cuvîntului uitat. Căci nimic nu i-ar fi fost mai uşor decît să-şi întrebe colegii sau să citească lecţia din carte, şi-ar fi aflat pe dată numele căutat. Dar el n-a făcut nici una, nici alta...

★

Cangurii din Australia s-ar fi mulţumit, desigur, pentru o întreagă veşnicie cu numele pe care l-au căpătat de la savanţi, precum şi cu înfăţişarea dăruită lor de natură, dacă exploratorul nostru n-ar fi fost nevoit să dea lucrare de control şi dacă în această lucrare nu i s-ar fi cerut să scrie tocmai despre Australia. Lucrarea asta l-a făcut pe Mai Marele Cangurilor să-i adune la sfat pe înalţii săi dregători.

— Inalţii mei dregători, glăsui el, îndată ce se adunară toţi, vă aduc la cunoştinţă o veste care va încălzi desigur inimile voastre. De astăzi înainte neamul canguresc nu mai face parte din subclasa marsupialelor. Nu mai sîntem marsupiali, ci mesomorfogi! Inţelegeţi? Mesomorfogi! Ţineţi bine minte acest nume, fiindcă el este noul nume al subclasei din care facem parte, şi ne-a fost dăruit de renumitul explorator Cămărăşan, în lucrarea sa de control.

Cîteva clipe adunarea fu cuprinsă de o însufleţire de nedescris. Ba vreo cîteva capete mai înfierbîntate începură să strige: „Jos marsupialele!" „Trăiască mesomorfogii"

— Şi încă ceva, reluă Mai Marele Cangurilor, de azi înainte să ştie oricine că femeile noastre nu-şi mai poartă puii în marsupiu, ci într-o traistă, o traistă înflorată, aşa cum a descris-o exploratorul.

Aplauzele izbucniră din nou, capetele înfierbîntate strigară iarăşi: „Jos marsupiul!" Trăiască traista!"

Dar tocmai cînd adunarea era pe sfîrşite, sosi în goana mare un curier special. Acesta şopti ceva la urechea Mai Marelui Cangurilor, care se făcu dintr-o dată galben ca turta de ceară.

— Inalţii mei dregători, vestea care mi-a fost adusă acum ne umple de mîhnire. Lucrarea prin care exploratorul Cămărăşan ne învestea cu noul titlu şi cu noua înfăţişare a ajuns în mîinile profesorului său. Şi ştiţi ce-a zis profesorul? A zis că băiatul n-ar fi fost destul de atent la explicaţii şi din pricina asta s-ar fi apucat să născocească bazaconii!... Pentru asta i-a scăzut un punct din notă. E o nedreptate, o nedreptate!...

In cîteva clipe toată adunarea se risipi. Inalţii dregători se duseră pe la casele lor, să trăiască aşa cum trăiseră pînă atunci. Numai Mai Marele Cangurilor rămase pe gînduri:

— Ce nedreptate! murmura el. Auzi, să descoperi o nouă subclasă de animale şi, în loc să fii

răsplătit, să ţi se scadă nota cu un punct! Da, da, nedrepţi mai sînt cîteodată profesorii!

Vasile BIRGAOANU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scînteii, tel 7.61.00. 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.